

РЕШЕНИЕ

№ 41

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 23 февруари аои г.

Административен съд- Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на шестнадесети февруари, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

**Членове: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА**

при секретаря А.М. и в присъствието на прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдията Станчев к.н.а.х.д. № 21 по описа за 20И година на Административен съд- Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от АПК.

Образувано е по касационна жалба от Е.П.Ц. ***, против решение №890/28.12.2010 г. на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х.д. №1428 по описа на съда за 2ою г. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) №2285/06.10.2010 г. на Началник сектор „ПП" при ОД на МВР- Перник, с което на жалбоподателката за нарушение на чл.21, ал. 2 от ЗДвП и на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 ^{от} ЗДвП са наложени следните административни наказания: „глоба" в размер на 150 лв. и „лишаване от право" да управлява МПС за срок от 1 (един) месец.

С жалбата се иска отмяна на решението на районния съд, без посочени касационни основания за това, които настоящият съдебен състав да обсъди. Въпреки това в изпълнение на задължението си по чл. 218, ал. 2 от АПК Административен съд - Перник, следва да извърши служебна проверка относно валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява. От негово име се явява адв. Александров, с пълномощно по делото. Заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата ОД на МВР- Перник, редовно призован, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура- Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд- Перник, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Административен съд- Перник, като взе предвид доводите и становищата на страните и извърши служебна проверка, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство. Пред касационната инстанция не са представени писмени доказателства.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районен съд- Перник, въз основа на представените в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства е приел за безспорно установено от фактическа страна, че на 22.09.2010 г. в 23-55 Б в село Драгичево, по път Е - 79 с посока към гр. Перник, Е.П.Ц. управлява лек автомобил със скорост от 72 кт/Б при въведено с пътен знак В - 26 ограничение на скоростта от 40 кт/Б. Нарушението е установено с Трафик Радар ТК.4О №332/02, като регистрираните с него данни са показани на водача. За констатираното нарушение на жалбоподателката е съставен АУАН, въз основа на който е издадено и процесиото НП.

Вследствие на така установеното от фактическа страна и след проведено съобразно правилата съдебно следствие, Районен съд- Перник е намерил от правна такава, че административнонаказващият орган правилно и законосъобразно е квалифицирал деянието, като е наложил предвидената за него санкция, а АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57 ^{от} ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения, накърняващи правото на защита на жалбоподателя или опорочаващи издадения правораздавателен акт, които да съставляват основание за неговата отмяна.

Настоящият касационен състав споделя тази позиция на Районен съд- Перник.

В касационната жалба се сочи единствено, че жалбоподателката не е извършила вмененото и административни нарушение, тъй като движението в ²3-55 й *вечерта* е било изключително интензивно, а и Ц. е била спряла на червен сигнал на светофара и не би могла да достигне такова ускорение на автомобила за 40 т, на каквото разстояние твърди, че се е намирал автомобилът на органите на „ПП" от светофара. Изказано е още съмнение и относно техническата пригодност на радара, поради възможността да дава грешка при отчитане на скоростта в рамките на до 2 кт /Б.

При извършената проверка на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон съдът намира за установено следното:

При разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение районния съд не е допуснал нарушения, които по смисъла на чл. 34&, ал. 1 от НПК във вр. с чл. 63 от ЗАНН да съставляват основания за касиране на въззивното решение. В изпълнение на задължението си да дири обективната истина съобразно разпоредбата на чл. 13, ал. 1 от НПК, съдът е изслушал показанията на актосъставителя Камен Димов в хода на съдебното следствие, и както е преценил останалите представени по делото доказателства, ги е сметнал за достатъчни, за да се произнесе. Вследствие това описаното нарушение е прието за доказано относно неговото авторство, вината и самоличността на нарушителя, а актовете, в които това е обективизирано- за съставени от компетентни органи, в кръга на правомощията им, при спазване на законовите разпоредби. Така районният съд, в дирене на обективната истина и след прилагане на служебното начало по събирането на доказателства, е приел събраните такива за достатъчни и се е произнесъл с валидно, допустимо и законосъобразно решение.

Относно съмнението на процесуалния представител на жалбоподателя, изразено в съдебното заседание и пред настоящата инстанция, във връзка с възможността радарът да отчита скоростта с отклонения от порядъка на „ 1 до 2 1ст/п", следва да се отбележи, че съгласно Техническо описание и инструкция за експлоатация на Трафик Радар ТК.4О, устройството може да даде грешка при

отчитане на скоростта в рамките на ± 1 Агт / Л при скорост до 100 кт/Ъ. При така заложените характеристики, в настоящия случай, това не може да бъде в полза на нарушителя, защото отчетената от радара скорост е от 72 кт/п, т. е с 32 кт/Ъ над допустимата. При елементарно изчисление и отчитане на възможната грешка със знак минус, превишаването би било от 31 кт/п, което отново оставя превишаването в границите от 31 (вкл.) до 40 кт/Ъ, което визира т. 4 на ал. 1 от чл. 182 на ЗДвП, на което основание жалбоподателката е административно санкционирана.

Във връзка с направеното в съдебно заседание искане от адв. Александров за прилагане на по- благоприятния закон на основание чл. 3, ал.2 от ЗАНН, същото следва да бъде оставено без уважение. Съображенията за това са на основание разпоредбата на §11 от ПЗР на Закона за изменение и допълнение на Закона за движението по пътищата, обн. в ДВ бр. 10 от 01.02.2011 г., който гласи, че „ *За нарушенията установени до влизането в сила на този закон се прилага досегашният ред*“. Още повече, в подкрепа и на позицията на прокуратурата, съдът смята, че целта на промените в ЗДвП е намаляване броя на пътнотранспортните произшествия и жертвите на пътя, затова не може да се тълкува, че промяната на санкциите за нарушения на ЗДвП е с цел облагоприятстване на нарушителите. Така, че дори и в този смисъл, това не е по- благоприятният закон. Поради това настоящият касационен състав не намира основание за изменение на решението и процесното НП.

При разглеждането на делото, водим от горното, настоящият съдебен състав не констатира пороци на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон.

Предвид всичко гореизложено Административен съд- Перник намира, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд- Перник, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По тези съображения съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №890/28.12.2010 г. на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х.д. №1428 по описа на съда за 2010 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/